

Zamyslenie na večiereň 21.12.2012

Ev. Jána 3,16

Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.

Keď si len v rýchlosti prebehneme biblickú históriu vidíme tam, že Boh stále pristupuje k človeku. Je to spoločný život a vzťah „Boh a človek“. Nie je to ako vidíme v mnohých filmoch, kde si každý žije svoje oddelené a len pri nejakých výnimočných situáciach sa tieto svety križujú. V ľudskej existencii je Boh vždy súčasť života.

Boh stvoril svet i človeka, ktorému dal život. V záhrade Édene spolu nažívali človek a Boh spoločne, čo bol Boží zámer. Po hriechu, na ktorý ich zvedol diabol bol človek síce spravodlivo potestáný a vyhnaný, ale Boh človeka ani vtedy neopustil. Ábelová obeť bola Bohu príjemná. Noe našiel milosť a zachránil sa cez potopu. Abrahámovi Boh zaslúbil veľké potomstvo a povolal ho za otca veľkého národa izraelského. Na izraelskom národe, ktorému sa stal Bohom všetci spoznali jeho moc. Cez Mojžiša ich vyviedol z otroctva v Egypte, cez Jozuu vošli do zaslúbenej zeme, kde cez mnohých kráľov a prorokov hovoril Boh ľuďom svoju vôľu.

Aj advent bol o tom. Pripomínali sme si narodenie Pána Ježiša. A my vieme, že v diele, živote a v obeti Pána Ježiša sa najviac prejavila Božia láska. Božia láska bola vždy prejavená v skutkoch. Pán Ježiš sa musel narodiť ako človek. Boh tu žil ľudský život od novorodenca až po dospelého mladého muža. A bol to Boží plán na záchranu ľudí. Dôležité to bolo pre nás ľudí. Musel nám byť blízky. Aby sme sa ho mohli dotknúť, aby nám ukázal aký je Boh – jasne a zreteľne. Aby sme si ho mohli zamilovať. Jeho láska – skutky a slová menili životy vtedy, menia aj dnes a budú až dokiaľ bude tento svet existovať.

To že sa Boh stal človekom je len pokračovanie Božej priazne človeku. Jeho život, ukrižovanie, zostúpenie Ducha svätého a v budúcnosti druhý príchod Pána Ježiša v sláve a moci, kedy nastanú posledné veci a príde večnosť sa len dokonale naplní Božia vôľa. Keď takto vidíme ako nás Boh miluje a čo všetko pre nás robí, nech nás to vedie ku pokániu a vďačnosti za vieru. Vo viere v Ježiša Krista už dnes môžeme prežívať večnosť a byť vo vzťahu so samotným Bohom. A tak naplňovať Jeho vôľu.

Jaroslav Mareček